

siis iessiennast, kallis Gesti-rahwas, mängi ja Pituõse ja mu waimolikko louludega, laula kouniste Jõssandale ommas süddames. Sedda andko Jõssand omast surest armust selle ue-aasta sees.

Sure tännomäärt on meile ka „Perno postimehhe“ lehhed, mis igga näddalil kui lahke föbbet meie tappa astub, keige mailma aejadest ja ka meie omma rahva ellus ja ollemissest igakord ued sannumid toob, ja ei wässi jal ärra omma raske tö jures. — Ehk meie kül teome, et Jummal, kes taewad ja maad on teinud ja keik, mis seal sees on, ei ella mitte nende templide sees, mis fättega on tehtud. — on siiski meile väga armas ja täuhelepannemisse väär, ning kui üks imme Jummala armo tö keige rahva silma ees. — ja se on se kirrikutte-ehhitamine Tallinnas, mis mullo oosta peale hakkas. — Waene ma - rahwas ja foggodus Gesti - ma pealinnas, mis ligi 12.000 hinge arro jätrele suut, olli peale 100 aastat funni tännini omma Jummalatenistust väikeje rae - fabbelis piddanud, — nüüd vast hallastasid üllemad ja fohtowannemad selle waese foggodusse peale, ja saab neile kaks suurt ja fänna kiwist kirrikut forroga woido pääraast ehitud, ja ühhe hädda - kirritis saab jubba suut hulg rahvast elu - mannaga toidetud. — Mötle sedda keik jätrele, siis woime ja peame keigest süddamest ja rõmoga tännama, et Jummal ei ole mitte iessiennast tunnistamatta jätnud, ta on meile paljо head teinud, ta on taewast meile wibma ja head wiljaliik aega annud, ja meie süddamed täitnud roa ja rõmoga.

1863
1. 1913